

“No sé on comença i on acaba la línia que separa el treball del joc”

15-10-2006

BENJAMÍ TOUS

Pintor

per **Albert Lladó**

Periodista

Fotografia: DIARI MATARÓ

Entrevista realitzada el 14-08-2006

“La plàstica a les escoles va rebre un veritable rebuig per part dels polítics des de la LOGSE”

“A mi m’agrada molt l’art. Si no fos pintor, m’hauria agradat ser historiador de l’art”

“Com a pintor, el més fort que he fet és passar els meus diaris personals a la meva pintura”

Benjamí Tous és un pintor polifacètic, al que li agrada actuar, provocar i treballar tot allò que tingui relació amb el món de l'art. La seva pintura ha obtingut nombrosos reconeixements i diverses galeries de Barcelona, Espanya i la resta d'Europa, tenen, com a fons d'art, algunes de les seves peces. Nascut a Almacelles (Lleida), al 1949, és una veritable font creativa, que ha cultivat còmic, amb personatges com L'Eloi, que surt des de fa trenta anys a publicacions de Tàrrrega i rodalies, com pintura en gran format. Els seus registres són tants, i la seva manera d'entendre l'art com a joc, que cada dia de la setmana pinta des d'una personalitat diferent que treballen diferents estils, diferents colors i que, fins i tot, signen les pintures amb tipografies diferents. Així, els dilluns es centra en els blaus, amb l'Alba Álvarez, els dimarts amb el lila, amb la Rita Hevia, els dimecres amb el groc, amb l'Amin Ben Haley, els dijous amb el vermell, amb el Marsh Hundersfield, i els divendres pinta amb els taronges amb la Bennie Thoussen. El cap de setmana els remata amb els verds, de la mà d'Isidre Tarragona. Una esquizofrènica artística, buscada, que li permet estudiar tots els estils possibles, des de l'abstracte més pur, fins a l'aquarel·la figurativa.

Benjamí Tous és una persona amable, dolça i amb la innocència d'un nen de cinquanta-vuit anys. Ens atén al seu estudi, just darrera del Palau de la Música, al centre de Barcelona. Qui entra al seu estudi, per primer cop, no pot deixar de mirar cap a tot arreu. Hi ha pintures, dibuixos, i il·lustracions per tots els racons. Són més de cent metres quadrats dedicats a la imaginació i la fantasia d'un creador incansable. S'estira al sofà que té a l'habitació més gran, es passa les mans per darrera del cap i respon, una a una, a totes les nostres preguntes. No cal dir que, entre reflexions serioses sobre el món de l'art i de l'espectacle, ens fem un veritable fart de riure.

-Qui és Benjamí Tous per a Benjamí Tous?

Benjamí Tous és una "factory" de pintura i de creació que el Benjamí Tous persona té que treballar, vendre i mirar.

-Què prefereix? Aquarel·la, oli, tècnica mixta?

Ara estic fent oli. L'oli per a mi és, quasi, un luxe. És una meravella. No sé com no està prohibit, amb ho car que és i amb el que embruta. Però, a part, també faig moltes altres coses. L'aquarel·la la he treballat molt. És molt còmode per viatjar. També, aquest any, he fet dos exposicions que pràcticament estaven fetes amb acrílic, o pintura plàstica... per la rapidesa de la secada.

-I qui és l'Eloi?

És un personatge molt entranyable per a molta gent de Tàrrrega i rodalies. És un nen, tipus Mafalda, amb bata dels escolapis, de sis o set anys. És una il·lustració que faig per "Nova Tàrrrega" i s'ha convertit en tot un símbol. Ara el donaran com a premi del festival de teatre.

-Quan va néixer?

A finals dels setanta. I surt cada setmana. En porto uns dos mil dibuixats.

-Quines són les seves principals influències pictòriques?

A mi m'agrada molt l'art. Si no fos pintor, m'hauria agradat ser historiador de l'art. Benjamí Tous, però, és un pintor que va sortir als vuitanta. A mi m'agrada molt Picasso i Matisse. Torres García, Dubuffet.

-Molta gent diu que la seva pintura recorda a Basquià. Està d'acord?

Quan algú em diu que veu Basquià a la meua pintura, m'emociono molt. Jo m'assemblo molt en la manera de compondre, encara que jo els disfresso, sóc més dolç. No sóc tan directe.

-Què té a veure aquesta influència amb el fet que hagi compartit estudi amb el pintor Eleazar?

Eleazar i jo vam estudiar junts i ens vam retrobar en un estudi minúscul. Aquests set o vuit anys que vam compartir per a mi van ser molt macos. Aquest home pinta molt. És capaç de pintar moltes hores seguides. Vaig aprendre molt.

-Com compagina el seu treball com a pintor i il·lustrador amb el de showman i actor?

Jo penso que és una cosa que va molt junta. Molts pintors tenen alguna cosa d'actor. Jo, més que actor, agafo el meu cos i m'agrada disfressar-me. Fer personatges. No ho trobo tan diferent.

-Com actor, sempre li ha interessat el transformisme? Per què?

Jo m'he transvestit per actuar. No m'he transvestit per sortir al carrer. No tinc aquesta necessitat. Respecto a la gent que ho fa... Però, no. Quan m'he vestit de dona per actuar, m'ha costat molt, perquè de nen tenia molt respecte al fet de vestir-me de dona. Em feia molta cosa. Jo tinc, això ho accepto, un punt molt femení, però em sentia molt masculí. Però, quan crees un personatge, el de dona te'l pots creure molt si et vesteixes, et pintes, ...

-Vostè ha fet moltes exposicions a Barcelona, i a la resta de Catalunya. Quina recorda com la més important a la seva carrera?

Les dues exposicions que he fet a la galeria Contrast a mi m'han donat una veritable satisfacció. M'ha donat una sensació de treballar en una galeria professional, que ven, que té un públic d'entrada i he estat molt content. La veritat és que també, si et fa més cas la crítica, millor. Però, bé, totes les exposicions et fan il·lusió.

-Ens pot explicar què vol dir que vostè pinta des de la personalitat de set personatges diferents?

Això no ho explico molt, perquè encara que sóc molt seriós treballant, sembla que sigui molt frívol. Però fa deu anys que ho faig. Senzillament, jo tinc tres o quatre registres. Primer, jo sóc un pintor alumne d'Hernández Pijuan, que he estudiat Belles Arts. Però això com ho lligues amb unes aquarel·les de diumenge? Ho amagues? També treballa, com deiem, el còmic. L'Eloi és un clar exemple. També, em vaig donar compte, que pintava, sovint, des d'una personalitat molt més cubista, o una pintura molt més abstracte, de sobte. Així, vaig veure que cada dia de la setmana podia pintar des d'una personalitat aparentment diferent. Amb registres diferents. El joc és que em vaig inventar una biografia falsa de cada personatge, cadascú amb la seva grafia diferent. Personatges que van des del vint-i-quatre anys, fins al setanta-quatre. I personatges amb diferents nacionalitats i diferents sexualitats, des de la noia soltera lliberal, passant per l'homosexual, el pare de família o el vidu.

-Benjamí Tous és polifacètic per definició, però com és Benjamí Tous com a mestre d'escola?

No em considero mestre d'escola. Em considero professor de plàstica. La plàstica a les escoles va rebre un veritable rebuig per part dels polítics des de la LOGSE. La joventut no té plàstica. Jo intento que els nens s'ho passin bé.

-Com a pintor, com és el seu treball diari? És un artista metòdic? Obsessiu? Treballa moltes hores al dia?

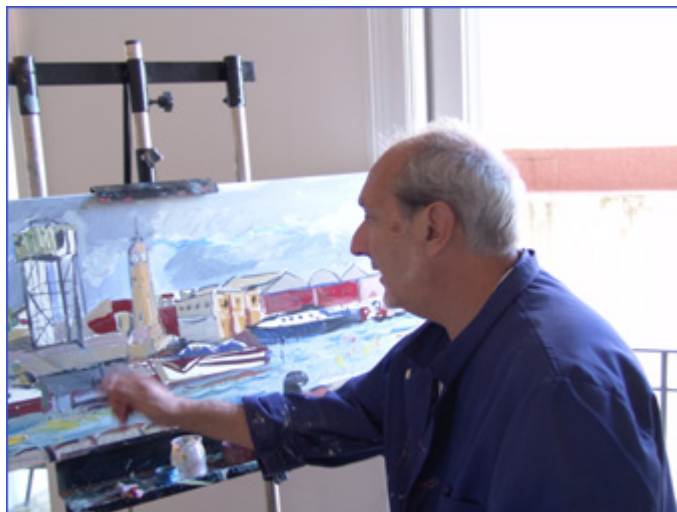
Jo sóc molt treballador, però al mateix temps, sóc molt poc treballador. Jo jugo. I si jugo, no sé on comença i on acaba la línia que separa el treball del joc. No tinc hores. No tinc ni dissabtes ni diumenges. Jo sempre estic pintant. Per a mi, pintar és una manera de viure. Ara, a les vacances, vaig fer dotze aquarel·les. Quan pinto, sí, treballa. M'enfado, pateixo. Però també jugo.

-I quina importància té la inspiració en aquest procés de jugar?

Jo crec bastant en la inspiració. La gent acostuma a criticar la inspiració. Sempre és diu allò que la inspiració t'agafi treballant. Però també s'hauria de dir que el treball t'agafi inspirat. La gent que treballa sense il·lusió fa escombraries. L'obra que està feta només com artesanía a mi no m'interessa, des del punt de vista artístic.

-Perquè l'art és...

Perquè l'art és, per a mi, allò tan misteriós, tan estrany, que surt de dins de l'ànima de l'ésser humà... Per a mi l'art és el mitjà més important per a comunicar-te. O per a protegir-te, i crear-te el teu món i defensar-te del món que no t'agrada.

-Ens pot parlar dels seus diaris? Què són? Quin espai tenen a la seva pintura?

Els meus primers diaris els vaig llençar. Eren dolorosos. Em semblaven que no tenien cap valor. Era com un rotllo. Molts dibuixos, molts dibuixos... Ara els passo a la pintura. I és molt interessant. Crec que no s'ha estudiat gaire, i a vegades em despisten, però, com a pintor, el més fort que he fet és passar els meus diaris personals a la meua pintura. Faig de tot. Agafo frases dels meus diaris i els escric a les teles. Pinto els llocs on he menjat, on he estat, on he rigut, on he plorat.

-També ha fet televisió. Es considera un provocador? Què és la provocació?

No m'agrada que em diguin que sóc un provocador, encara que reconec que potser ho sóc. Sempre acabo provocant a la gent, a les festes, etc... Però a la televisió, més que provocació, el que a mi m'agrada transmetre és un moment de somni, de riure. A mi m'agrada molt el pallasso clàssic. És molt maco fer riure.

-És veritat que l'artista, al seu estudi, és un ésser solitari? Com porta la soledat de treballar tantes hores en un estudi?

Sí. La pintura, com que l'elaboració és molt lenta, et crea un aïllament. Però la meua companya intenta que no visqui tan sol amb la meua pintura. Intento compartir amb tothom la meua pintura.

-Creu que tothom pot arribar a tenir sensibilitat estètica?

Sí. Es pot educar. Segur. La sensibilitat es pot educar de moltes maneres. És figuració, és plàstica. Educació, educació, i educació.

-Com veu el món de l'art avui?

A mi l'art de galeria contemporània, d'avui, no m'agrada gaire. No sé si s'ha de tenir valor per dir això, però és la veritat. A mi m'agraden més els pintors que fan figuració comercial, com els germans Moscardó, però que la fan bé. Tampoc estic massa d'acord amb l'elitisme on va a parar segons quin art que pretén ser reivindicatiu, amb les conseqüències que això té.

-La pintura per a què li ha servit? Qui seria Benjamí Tous si no hagués sigut artista plàstic?

Cap activitat mai supera a l'home. L'ésser humà pesa massa. L'art per a mi, és un regal. Sóc pare, tinc parella, em guanyo la vida, i a sobre... tinc el regal de l'art. És un punt màgic, el de la creació. Però suposo que podria existir, sense art.

-En què està treballant darrerament?

Ara estic tornant a pintar al carrer, com feien els impressionistes. Hi ha molta gent, a l'art actual, que treballa amb fotografia. I crec que fan una obra molt menor, molt decorativa. És molt fort pintar al carrer. És molt impressionant. I tot que jo no intento ser realista, i tot i que treballo molt la imaginació, pintar al carrer és una sensació que m'agrada tornar a experimentar.

-Pròxima exposició?

Per al proper any, estem preparant una nova exposició a Contrast. Vull tornar a pintar elefants, que m'agraden molt. Com a petit format, faré una exposició properament a Sant Andreu de la Barca. Una exposició tot de flamenques que es dirà "Ellas".